

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการแนะแนวสุขภาพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นผู้ทำวิจัยโดยตรงน้อยมาก แต่มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับโครงการสุขภาพในโรงเรียน ซึ่งจะมีการแนะแนวสุขภาพรวมอยู่ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และได้สรุปเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนเท่านั้น ดังผลงานวิจัยดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

ภา ตรีสุโกศล (2524) ท้าการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุศึกษาสายการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุศึกษาสายการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุศึกษาสายการศึกษา ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยผู้วิจัยใช้แบบสำรวจเกี่ยวกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน สอบถามครูในโรงเรียนที่มีอยู่ในโครงการสุศึกษาสายการศึกษา มีเข้าอบรมในปี 2522 จำนวน 189 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุศึกษาสายการศึกษา ตามสภาพเป็นอยู่ อยู่ในเกณฑ์ดี คือ การจัดห้องพยาบาล การชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง การทำบัตรสุขภาพนักเรียน การส่งเสริมสุขภาพจิต ส่วนการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ คือ การตรวจสุขภาพทั่วไป การช่วยเหลือนักเรียนที่บกพร่องทางสุขภาพ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการจัดบริการสุขภาพที่อยู่ในสภาพต้องแก้ไข ได้แก่ การทดสอบสายตา การตรวจฟันและการแนะแนวสุขภาพ

2. การเปรียบเทียบการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการศึกษาสาย การศึกษาระหว่างโรงเรียนประถมศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สามารถจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนได้ในระดับดีกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น เรื่องการจัดบริการปฐมพยาบาล การชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง การสร้างภูมิคุ้มกันโรคและ ส่งเสริมสุขภาพจิตที่สามารถจัดได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2525) ทำการวิจัยเรื่อง "การ วิจัยติดตามผลโรงเรียนในโครงการศึกษาสายการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจ สภาพสุขภาพในโรงเรียนของโรงเรียนในโครงการศึกษาสายการศึกษาสังกัดต่าง ๆ เพื่อให้ ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการศึกษาสายการศึกษาของโรงเรียน ในโครงการ และเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานโครงการศึกษา สาย การศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดำเนินการวิจัยโดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 142 คน กรมสามัญศึกษา จำนวน 109 คน และโรงเรียนเทศบาล จำนวน 45 คน ตามจำนวนผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 276 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ครูส่วนใหญ่มีความ รู้ทางสุขภาพน้อย มีการตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำทุกวัน มีการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง นักเรียนเทอมละครั้ง การตรวจสุขภาพโดยแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีนาน ๆ ครั้ง ส่วน ใหญ่เป็นการตรวจร่างกายทั่ว ๆ ไป รองลงมาคือ การตรวจฟันและสายตา และที่น้อยที่สุดคือ การทดสอบการได้ยิน โรงเรียนได้ทำการหาภูมิคุ้มกันโรคแก่นักเรียนเมื่อมีโรคระบาด ในด้าน โครงการอาหารกลางวันนักเรียนส่วนมากนำเอาอาหารมารับประทานเอง โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ ได้จัดบริการแนะแนวสุขภาพนักเรียน เนื่องจากมีปัญหาด้านบุคลากร

2. ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีสภาพทั่วไปดังนี้ ในโรงเรียนส่วนใหญ่ครูทำ การตรวจสุขภาพนักเรียนแต่ไม่สม่ำเสมอ ทำการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเทอมละครั้ง มีแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจสุขภาพนักเรียนนาน ๆ ครั้ง มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคเมื่อ มีโรคระบาด การบริการห้องพยาบาลส่วนใหญ่ได้แบ่งครูเวรรับผิดชอบ ในด้านโครงการอาหาร

กลางวัน โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้จัด เนื่องจากขาดบุคลากร นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดบริการแนะแนวสุขภาพแก่นักเรียน แต่มีปัญหาด้านขาดแคลนบุคลากร

อรุณี สุขนิจริญ (2528) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ศึกษา เกี่ยวกับบทบาทของครูผู้ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 6" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ศึกษา เกี่ยวกับบทบาทของครูผู้ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 6 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 216 ฉบับ และครูผู้ศึกษาจำนวน 198 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 95.19 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพพบว่า

ผู้บริหาร เห็นว่าการแนะแนวสุขภาพเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติร้อยละ 46.30 ส่วนครูผู้ศึกษาเห็นด้วยร้อยละ 31.08 ในการแนะแนวสุขภาพโดยกำหนดวัน เวลา ให้ นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพ เข้าปรึกษา ผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างมากและครูผู้ศึกษาเห็นด้วยอย่างมาก เช่นเดียวกัน

จินดา บุญช่วย เกื้อกุล (2528) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่คาดหวัง เกี่ยวกับการบริการสุขภาพในโรงเรียนตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคตะวันออก" ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดบริการสุขภาพ 12 ด้าน ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในภาคตะวันออก จำนวน 320 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 317 ฉบับ

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนรู้ว่าสภาพที่เป็นจริงในข้อ การจัดให้มีบริการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน การติดตามผลการให้คำแนะนำหรือติดตามผลการส่งไปรับบริการที่เหมาะสม การแนะแนวสุขภาพเป็นกลุ่มเพื่ออธิบายวิธีแก้ปัญหาและทดลองปฏิบัติ อยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ทุกข้อ แต่สภาพคาดหวังอยู่ในระดับคุณภาพดีทุกข้อ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพที่แท้จริงและสภาพที่คาดหวัง เกี่ยว

กับการแนะแนวสุขภาพเป็นรายข้อ ทั้ง 3 ข้อดังกล่าวพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

เด็ดแก้ว ศิวี เศษศิลป์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังและที่ปฏิบัติจริงของครูประจำชั้นในการพัฒนาสุขภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 11" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังและที่ปฏิบัติจริงของครูประจำชั้นในการพัฒนาสุขภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 11 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 จำนวน 408 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูประจำชั้นมีบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาสุขภาพนักเรียน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่องการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง การทำให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน การดูแลเรื่องการระบายอากาศ การทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน การบันทึกและเก็บรักษาบัตรสุขภาพนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน การนำนักเรียนที่เจ็บป่วยเล็กน้อยส่งต่อครูพยาบาล การจัดโต๊ะเรียน ม้านั่ง ที่ถูกสุขลักษณะการจัดแสงสว่างในห้องเรียน การให้การปฐมพยาบาลแก่นักเรียนที่เจ็บป่วยฉุกเฉิน การนำนักเรียนที่เจ็บป่วยรุนแรงส่งต่อสถานพยาบาลและการสอนเนื้อหาให้นักเรียนปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ตามลำดับ

2. ครูประจำชั้นได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับบทบาทของตนในการพัฒนาสุขภาพนักเรียน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และสามารถปฏิบัติได้ในระดับมากที่สุดในเรื่องการชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูง

3. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของครูประจำชั้นในการพัฒนาสุขภาพนักเรียนทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ พบว่ามีข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งามทรัพย์ เทชะบำรุง (2530) ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา แลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาและความ

ต้องการการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน โดยอาศัยตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นครูที่รับผิดชอบงานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน 210 คน แบ่งเป็นครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 70 คน โรงเรียนขนาดกลาง 70 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก 70 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำสุขภาพพบว่า ครูประจำชั้นขาดความรู้ในการให้คำปรึกษาและแนะนำสุขภาพกับครูประจำชั้นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และชื่อที่โรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมในการส่งเสริมการแนะนำสุขภาพนักเรียนกับโรงเรียนไม่มีครูรับผิดชอบในการแนะนำสุขภาพพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และโดยเฉลี่ยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เอมอร เสาวลักษณ์ (2529) ท้าการวิจัยเรื่อง "บทบาทของครูอนามัยโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาบทบาทของครูอนามัยโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบบทบาทของครูอนามัยโรงเรียนที่มีพื้นฐานทางการพยาบาลและครูอนามัยโรงเรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางการพยาบาล และศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานโปรแกรมสุขภาพของครูอนามัยโรงเรียน ดำเนินการวิจัยโดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าครูอนามัยโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 103 คน พบว่า

การจัดบริการแนะนำสุขภาพให้นักเรียนที่มีปัญหาทางสุขภาพเข้าปรึกษาปรากฏว่า ครูอนามัยโรงเรียนที่มีพื้นฐานทางการพยาบาล ปฏิบัติที่ระดับมาก ส่วนครูอนามัยโรงเรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางการพยาบาลปฏิบัติที่ระดับปานกลาง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า การเชิฐวิทยากรทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขมาให้ความรู้ทางด้านสุขภาพ ปฏิบัติที่ระดับปานกลางทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ทั้งสองกลุ่มยังปฏิบัติเกี่ยวกับบริการสุขภาพในเรื่องการติดต่อประสานงานผู้ปกครองนักเรียนเจ็บป่วย และการแนะนำบิดามารดาหรือผู้ปกครองถึงวิธีการดูแลนักเรียนที่เจ็บป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการจัดบริการสุขภาพนั้น ปรากฏว่าขาดเอกสารและข่าวสารทางสุขภาพที่จะให้ครูและนักเรียนได้อ่าน และการไม่สามารถจัดให้มีการแนะนำสุขภาพ มีปัญหาวาน

ระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ส่วนการไม่สามารถให้ความช่วยเหลือและติดตามการรักษาพยาบาล เมื่อนักเรียนเจ็บป่วย และการขาดความร่วมมือจากสถานพยาบาลหรือหน่วยงานสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องนั้น มีปัญหาที่ระดับน้อย

ฉัตรวดี หงษ์ทอง (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "ลักษณะพึงประสงค์ของครูสุขศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาลักษณะพึงประสงค์ของครูสุขศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษา ดำเนินการวิจัย โดยสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะต่าง ๆ 5 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมสุขภาพ ด้านการสอนและสื่อความหมาย ด้านปฏิบัติการสอนสุขศึกษาในโรงเรียน ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านบุคลิกภาพ ส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 192 ชุด และครูสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 236 ชุด ของโรงเรียนรัฐบาลที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 96 โรงเรียน ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจากผู้บริหารโรงเรียน 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.13 และจากครูสุขศึกษา 294 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.68 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยทดสอบค่า "ที" (t-test) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพพบว่า

ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากในข้อเกี่ยวกับความสามารถตรวจค้นหาความบกพร่องด้านสุขภาพของนักเรียน เมื่อพบแล้วสามารถแนะนำได้อย่างถูกต้อง และสามารถให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านสุขภาพได้อย่างถูกต้อง โดยครูสุขศึกษาเห็นด้วยที่ระดับมากเช่นเดียวกัน

ธีรวรรณ ธิมากุล (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดโครงการ

สุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่
ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 214 คน แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร
จำนวน 104 คน และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร 110 คน พบว่า

โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจัดบริการแนะแนวสุขภาพ ร้อยละ 86.14 จัดเป็น
ประจำ ร้อยละ 19.80 จัดเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในชุมชน ร้อยละ 10.89 ให้บริการเป็นรายบุคคล
ร้อยละ 7.92 ให้พร้อมกันทั้งโรงเรียน ร้อยละ 37.63 ไม่มีการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน
ร้อยละ 13.82 สำหรับโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จัดบริการแนะแนวสุขภาพ ร้อยละ
84.62 จัดเป็นประจำ ร้อยละ 23.08 จัดเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในชุมชน ร้อยละ 11.53 ให้
บริการเป็นรายบุคคล ร้อยละ 9.62 ให้พร้อมกันทั้งโรงเรียน ร้อยละ 30.77 ไม่มีการแนะแนว
สุขภาพในโรงเรียน ร้อยละ 15.38

วนิดา พุ่มอยู่ (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพ
ที่คาดหวังเกี่ยวกับการบริการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมีการรับรู้ว่าการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน ด้านการแนะแนว
สุขภาพตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับดี คือ การจัดทำให้มีการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน การ
เชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรืออภิปรายเกี่ยวกับการระวังรักษาสุขภาพ การติดตามผล
ของการให้คำแนะนำหรือการส่งไปรับบริการสุขภาพ การแสดงนิทรรศการ หรือจัดป้ายนิเทศ
เกี่ยวกับสุขภาพ การฉายภาพยนตร์หรือวีดีโอเกี่ยวกับสุขภาพ และอยู่ในระดับพอใช้คือการสำรวจ
สภาพของสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนทั่วไปที่มีผลต่อสุขภาพของนักเรียนทั้งกายและจิต การจัดทำมี
การแนะแนวสุขภาพเป็นกลุ่ม เพื่อแนะวิธีแก้ปัญหาและทดลองปฏิบัติ แต่ผู้บริหารคาดหวังในระดับ
มาก คือการจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน การสำรวจสภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
โดยทั่วไปที่มีผลต่อสุขภาพของนักเรียนทั้งกายและจิต การเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรือ
อภิปรายเกี่ยวกับการระวังรักษาสุขภาพ การส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปรับบริการที่เหมาะสม การ
ติดตามผลของการให้คำแนะนำหรือการส่งไปรับบริการสุขภาพ มีการแสดงนิทรรศการหรือการ
จัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับสุขภาพ การฉายภาพยนตร์หรือวีดีโอเกี่ยวกับสุขภาพ การปฏิบัติที่อยู่ระดับดี

คือ การแนะแนวสุขภาพเป็นกลุ่มเพื่อแนะแนววิธีแก้ปัญหาและทดลองปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วพบว่า ผู้บริหารมีการรับรู้ว่าการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนด้านการแนะแนวสุขภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับดี แต่คาดหวังอยู่ในระดับดีมาก เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน ด้านการแนะแนวสุขภาพทั้งในรายชื่อและโดยส่วนรวม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คารณี เกตุอุไร (2531) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการบริหารโครงการสุขภาพของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมัศึกษามีความคาดหวังในระดับมากที่สุด ในเรื่องการจัดทำให้นักเรียนได้รับการแนะแนวสุขภาพจากครูหรือเจ้าหน้าที่แนะแนว ส่วนการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมากและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับการปฏิบัติจริง เรื่องของการจัดบริการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนของผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานด้านการแนะแนวสุขภาพอยู่ในระดับมากกว่าการปฏิบัติจริง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรสา อติเรกผลิน (2531) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาเกี่ยวกับการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาต่อการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา เกี่ยวกับการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าจะไม่แน่ใจในเรื่องที่ ครูสุขศึกษาควรทำหน้าที่บริการแนะแนวสุขภาพแก่นักเรียน และครูสุขศึกษาก็มีความไม่แน่ใจเกี่ยวกับข้อคิดเห็นดังกล่าว ส่วนชื่อที่โรงเรียนควรจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย และครูสุขศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งในกิจกรรม การจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียน

สุจิตรา แสงทริฎ (2532) ท้าการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสุศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสุศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูสุศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอก-โท ต่าง ๆ กัน โดยใช้แบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตัวอย่างประชากรได้แก่ ครูสุศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 36 คน ท้าการสังเกตการสอนตามสภาพจริงในชั้นเรียน คนละ 3 ครั้ง นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละและค่าไคสแควร์ พบว่า ครูสุศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอก-โท สุศึกษา ้าให้การแนะแนวสุขภาพกับนักเรียนที่มีปัญหา (ในขณะที่ท้าการสอน) คิดเป็นร้อยละ 8.30 ครูสุศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอก-โทพลศึกษา และสาขาวิชาอื่น ๆ มีพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติเลย คือ การแนะแนวสุขภาพให้กับนักเรียนที่มีปัญหา (ในขณะที่ท้าการสอน) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการแนะแนวสุขภาพกับนักเรียนที่มีปัญหา (ในขณะที่ท้าการสอน) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อิทธิพล มีเจริญ (2533) ท้าการวิจัยเรื่อง "การแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามการรับรู้ของครูอนามัยโรงเรียน" วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินงานแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามการรับรู้ของครูอนามัยโรงเรียนที่มีวุฒิทางการพยาบาลและไม่มีวุฒิทางการพยาบาล ผลการวิจัย พบว่า

1. ครูอนามัยโรงเรียนรับรู้ว้าสภาพการจัดดำเนินงานแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน โดยเฉลี่ยปฏิบัติที่ระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานแนะแนวสุขภาพ ปฏิบัติที่ระดับน้อย แต่ด้านจุดมุ่งหมายในการแนะแนวสุขภาพ ด้านเนื้อเรื่องที่ท้าการแนะแนวสุขภาพ และด้านการจัดกิจกรรมแนะแนวสุขภาพ ปฏิบัติที่ระดับมาก

2. ครูอนามัยโรงเรียนรับรู้ว้าปัญหาการจัดดำเนินงานแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน ทั้งโดยเฉลี่ยและทุกรายด้านมีปัญหาที่ระดับน้อย

3. ครูอนามัยโรงเรียนที่มีวุฒิทางการพยาบาล รับรู้ว้ามีปัญหาการจัดดำเนินงานแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนน้อยกว่าครูอนามัยโรงเรียนที่ไม่มีวุฒิทางการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบรายด้านปรากฏว้า ครูอนามัยโรงเรียนที่มีวุฒิทางการ

พยาบาลรับรู้ว่ามีปัญหาน้อยกว่าครูอนามัยโรงเรียนที่ไม่มีวุฒิทางการพยาบาล ทางด้านการบริหารงานและแนวสุขภาพเพียงด้านเดียว

ชบา อินทนะ (2533) ท้าการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในด้านบริการสุขภาพในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 5" ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนที่มีครูสุขศึกษาหรือครูแนะแนวให้คำปรึกษาปัญหาทางด้านสุขภาพแก่นักเรียน มีสภาพการจัดบริการอยู่ในระดับดี แต่นักเรียนมีความต้องการให้โรงเรียนมีครูสุขศึกษาหรือครูแนะแนวให้คำปรึกษาปัญหาทางด้านสุขภาพแก่นักเรียนอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนมีกิจกรรมให้นักเรียนได้รับการแนะแนวสุขภาพจากครูหรือเจ้าหน้าที่แนะแนว มีสภาพการจัดบริการอยู่ในระดับพอใช้ แต่นักเรียนมีความต้องการให้โรงเรียนมีกิจกรรมให้นักเรียนได้รับการแนะแนวสุขภาพจากครูหรือเจ้าหน้าที่แนะแนวอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทางด้านเพศ สถานที่ตั้งของโรงเรียน และรายได้ของครอบครัว พบว่าไม่แตกต่างกัน

มะลิ ไพฑูรย์เนรมิต (2534) ท้าการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูประจำชั้น" วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูประจำชั้นที่มีเพศต่างกัน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ตัวอย่างประชากรได้แก่ ครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 2 คน เป็นเพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน จำนวน 377 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 728 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.55 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูประจำชั้นมีการรับรู้สภาพการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนโดยส่วนรวมว่าปฏิบัติที่ระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติที่ระดับมากเพียงด้านเดียวคือ ด้านเนื้อหาที่ทำการแนะแนวสุขภาพ

2. ครูประจำชั้นรับรู้ปัญหาการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนทั้งโดยส่วนรวมและรายด้านว่ามีปัญหาที่ระดับน้อย

3. ครูประจำชั้นเพศชายและเพศหญิงรับรู้สภาพและปัญหาการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ฟอร์เบส (Forbes, 1967) ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทและหน้าที่ของพยาบาลโรงเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนต่าง ๆ" (The Role and Function of the School Nurse as Perceived by 115 Public School Teachers From Three Selected Counties) โดยศึกษาการรับรู้ของครูโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 115 คน เป็นครูประถมศึกษาจำนวน 60 คน และครูมัธยมศึกษา จำนวน 55 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

1. ครูระดับประถมศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับ กิจกรรมของครูพยาบาลในเรื่องการร่วมปรึกษากับคนอื่น ๆ ทางด้านสุขภาพและการตรวจสุขภาพของนักเรียน
2. ครูระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของครูพยาบาลในเรื่องการให้คำปรึกษาทางสุขภาพแก่นักเรียน ที่ครูประจำชั้นส่งไปขอรับบริการ
3. ครูทั้งสองระดับให้ความสำคัญตรงกันในเรื่องกิจกรรมของพยาบาลโรงเรียน ดังนี้
 - 3.1 ร่วมมือกับครูอื่น ๆ เกี่ยวกับสุขภาพและปัญหานักเรียน
 - 3.2 ติดตามนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง
 - 3.3 ทดสอบสายต่านักเรียน
 - 3.4 บริหารงานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล

กริฟฟิต และวิกเกอร์ (Griffith and Whicker, 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสังเกตปัญหาสุขภาพของนักเรียนโดยครู" (Teacher Observer of Student Health Problems) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในชนบทแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา กลุ่มประชากรตัวอย่างคือ ครู

ประถมศึกษา จำนวน 18 คน นักเรียนประถมศึกษาจำนวน 40 คน นอกจากนี้เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้เฝ้าตรวจพยาบาล ทันตอนามัย นักโภชนาการและผู้ช่วยแพทย์ โดยใช้ในการทดสอบเพื่อประเมินผลก่อนเริ่มโครงการและหลังเสร็จสิ้นโครงการ การดำเนินโครงการโดยจัดประชุมเชิงวิชาการระหว่างครูพยาบาล โดยให้ความรู้ สาธิตการตรวจสุขภาพ โดยครู และเน้นบทบาทของครู ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบ ในการตรวจสุขภาพนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบของตนในการตรวจสุขภาพนักเรียนและไม่เห็นด้วยกับการตรวจสุขภาพโดยครู จึงทำให้ครูที่สนใจไม่อยากจะเข้าไปยุ่งกับการตรวจสุขภาพนักเรียน

ริงเคิลแมน และ ชาร์เลนซ์ (Winkelman and Charlence, 1983) ทำการวิจัย เรื่อง "ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสุขภาพในโรงเรียน" (Parental Expectations of School Health Service) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริการสุขภาพในด้านต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองคาดหวังว่าบุตรของเขาจะได้รับจากโรงเรียน ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการบริการสุขภาพ โดยใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ 3 4 และ 5 จำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่ประเมินสุขภาพว่า การตรวจสุขภาพที่จำเป็นควรมีในโรงเรียน ยกเว้นการตรวจเชื้อจากคอเด็กที่ป็นว่าเจ็บ การเยี่ยมบ้านเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ และการตรวจปัสสาวะเด็กที่ป็นว่าปวดแสบเวลาถ่ายปัสสาวะ ความคาดหวังเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่แตกต่างกันผู้ปกครองเห็นว่า การรักษาพยาบาลไม่ควรจัดในโรงเรียน ยกเว้นการให้ภูมิคุ้มกันโรคและการแนะนำเกี่ยวกับยา ความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำให้สุขศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า การทำให้สุขศึกษาเป็นการบริการที่ดี และจำเป็นสำหรับโรงเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการให้ความรู้แก่นักเรียนทางด้านสุขภาพนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้คำแนะนำแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาทางสุขภาพนั้นมีความจำเป็นและเป็นที่ยอมรับ

กิบลิน และ โปแลนด์ (Giblin and Poland, 1985) ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการด้านสุขภาพของนักเรียนไฮสคูลในดีทรอยต์" (Health Needs of High School Students in Detroit) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการทางด้านสุขภาพ และ

ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนไฮสคูล ซึ่งเป็นคนไข้ของคลินิกสุขภาพวัยรุ่นในตีทรอยด์ แบบสอบถามกำหนด ปัญหาสุขภาพในปัจจุบันและความต้องการทางข้อมูล และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้บริการสุขภาพของนักเรียนไฮสคูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้จากนักเรียนอาชีวะในท้องถิ่นจำนวน 187 คน และนักเรียนไฮสคูลในละแวกใกล้เคียงจำนวน 426 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

นักเรียนจากโรงเรียนไฮสคูลในท้องถิ่น และละแวกใกล้เคียงที่อายุต่างกันมีปัญหาทางด้านสุขภาพ และความต้องการข้อมูลทางด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบทางด้านอายุ เพศของนักเรียนในโรงเรียนไฮสคูลละแวกใกล้เคียง พบว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่า มักมีปัญหาทางด้านยาเสพติด สุรา โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การขับปัสสาวะ การสูบบุหรี่ ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ และปัญหาในการทำงาน ส่วนความต้องการข้อมูลทางด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับบาดแผลที่เกิดจากการเล่นกีฬา ส่วนนักเรียนที่อายุมากกว่ามีความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนทางด้านเพศของนักเรียน พบว่า ปัญหาของเพศหญิงจะมีปัญหาและความต้องการมากกว่าเพศชาย ในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านเพศ การคุมกำเนิด ปัญหาทางด้านอารมณ์ และโรคจิต การลดน้ำหนัก ความอ้วน ปัญหาด้านผิวพรรณ เพศชายจะมากกว่าเพศหญิงโดยเฉพาะในเรื่องของงาน นอกจากนี้ยังพบว่าในด้านความต้องการข้อมูลทางด้านสุขภาพนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 60 อยากได้ข้อมูลจากแพทย์เป็นการส่วนตัวมากกว่าให้เป็นกลุ่มหรือจากเอกสาร

ไวท์ (White, 1985) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วิธีปฏิบัติงานของพยาบาลโรงเรียน" (A Study of Current School Nurse Practice Activities) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของงานที่ปฏิบัติของพยาบาลโรงเรียนจำนวน 403 คน ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ที่ตั้งอยู่ในนิวยอร์ก ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า พยาบาลโรงเรียน ปฏิบัติงานด้านการให้คำแนะนำสุขภาพเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการปฐมพยาบาล งานที่ปฏิบัติส่วนน้อยได้แก่ การจดบันทึกผู้มารับบริการ และการเป็นผู้นำกลุ่มนักเรียน นอกจากนี้พยาบาลโรงเรียนรับรู้ว่า จะต้องมีการเตรียมพร้อมเสมอในเรื่องการบริหารงาน การปฐมพยาบาลและการให้คำแนะนำทางสุขภาพ การส่งต่อ

นักเรียนให้ไปพบแพทย์ และการบริการฉุกเฉินภายในโรงเรียน สำหรับด้านคุณลักษณะการทำงาน
ของพยาบาลโรงเรียน 5 ประการที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่

1. การดูแลสุขภาพทางกาย
2. การอำนวยความสะดวก
3. การให้คำแนะนำ
4. การบริหาร
5. การจัดบันทึก

ผลปรากฏว่า พยาบาลโรงเรียนรับรู้ว่าเป็นการปฏิบัติงานในลักษณะของการดูแล
สุขภาพทางกายมากที่สุด ส่วนลักษณะงานด้านบริหารและการจัดบันทึกนั้นพยาบาลโรงเรียนรับรู้ว่า
ปฏิบัติได้น้อยที่สุด

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนพบว่า
ครูส่วนใหญ่มีความรู้ทางสุขภาพน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดบริการแนะแนวสุขภาพแก่นักเรียนแต่
มีปัญหาด้านขาดแคลนบุคลากร ในการแนะแนวสุขภาพโดยกำหนดวัน เวลาให้นักเรียนที่มีปัญหา
สุขภาพเข้าปรึกษา ผู้บริหารและครูผู้ศึกษาเห็นด้วยอย่างมากและครูอนามัยโรงเรียนที่มีพื้นฐาน
ทางการพยาบาล ปฏิบัติที่ระดับมากนอกจากนี้ผู้บริหารและครูผู้ศึกษาเห็นด้วยระดับมากในการ
สามารถค้นหาความบกพร่องด้านสุขภาพของนักเรียน และสามารถให้คำแนะนำ ปรึกษาทางด้าน
สุขภาพได้อย่างถูกต้องการจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน โดยให้นักเรียนได้รับการ
แนะแนวสุขภาพจากครูหรือเจ้าหน้าที่แนะแนว (๑๖)

ไม่มีการแนะแนวสุขภาพให้กับนักเรียนที่มีปัญหาขณะทำการสอนแต่มีการจัดดำเนินการ
แนะแนวสุขภาพด้านจุดมุ่งหมายในการแนะแนวสุขภาพด้านเนื้อ เรื่องที่ทำการแนะแนวสุขภาพและ
ด้านการจัดกิจกรรมแนะแนวสุขภาพในระดับมาก นักเรียนต้องการให้โรงเรียนมีครูผู้ศึกษาหรือ
ครูแนะแนวให้คำปรึกษาทางด้านสุขภาพ และต้องการให้โรงเรียนมีกิจกรรมการแนะแนวสุขภาพ
จากครูหรือเจ้าหน้าที่แนะแนวอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่ทำให้ตนรับผิดชอบในการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนและผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบของตนในการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน ตลอดจนไม่เห็นด้วยกับการตรวจสอบสุขภาพโดยครูและครูระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญในการให้คำปรึกษาทางสุขภาพแก่นักเรียนที่ครูประจำชั้นส่งไปรับบริการ ส่วนผู้ปกครองคาดหวังว่าการตรวจสอบสุขภาพที่จำเป็นควรมีในโรงเรียน แต่การบริการไม่ควรจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน ยกเว้นการให้ภูมิคุ้มกัน การแนะนำเกี่ยวกับยา โดยที่ผู้ปกครองเห็นว่าการศึกษาเป็นการให้บริการที่ดีและจำเป็นสำหรับโรงเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาทางสุขภาพส่วนนักเรียนนั้นพบว่า มีปัญหาทางด้านยาเสพติด สุรา โรคทางเพศสัมพันธ์การขับถ่ายปัสสาวะและการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะนักเรียนหญิงจะมีปัญหาและความต้องการทางด้านสุขภาพมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลทางสุขภาพจากแพทย์เป็นการส่วนตัวมากกว่าการให้เป็นกลุ่มหรือจากเอกสาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย